

väntade stoppet i fiskeverksamheten skulle åsamka honom skada i form av förlorade möjligheter att kunna fiska hela kvoten.

För det andra anser klaganden att tribunalen inte beaktat artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽²⁾ och gjort en uppenbart oriktig bedömning. Enligt nämnda artikel 7 krävs ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser för att kommissionen ska få besluta om nödåtgärder. Kommissionen har dock inte visat att det förekommit fiske utöver kvot under fiskeperioden för blåfenad tonfisk år 2008.

För det tredje innebär antagandet av förordning (EG) nr 530/2008 en inskränkning av klagandens verksamhet, i strid med artikel 15.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken var och en har rätt att arbeta och utöva ett fritt valt eller accepterat yrke.

För det fjärde strider antagandet av förordning (EG) nr 530/2008, som förbjuder fiske av blåfenad tonfisk från den 16 juni 2008, mot rättssäkerhetsprincipen, eftersom den enskilde måste kunna förlita sig på klara, stabila regler.

För det femte strider antagandet av förordning (EG) nr 530/2008 mot principer om skydd för berättigade förväntningar. Enligt klaganden måste den enskilde ha rimliga försäkringar om att utställda åtaganden gäller. Fiske av blåfenad tonfisk var ursprungligen godkänt i Frankrike till den 30 juni 2008, och klaganden hade därför berättigad anledning att räkna med att kunna bedriva sin fiskeverksamhet fram till den tidpunkten.

Slutligen strider antagandet av förordning (EG) nr 530/2008 mot klagandens rätt till egendom, som skyddas i artikel 1 i första protokollet till Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna. Den blåfenade tonfisk som utgör fångsten från fisket utgör egendom i den mening som avses i den artikeln, och det väntade stoppet i fisket innebär en allvarlig ekonomisk förlust för klaganden och berövar denne en potentiell fordran.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 530/2008 av den 12 juni 2008 om fastställande av nödåtgärder med hänsyn till snörpvadsfartyg som fiskar efter blåfenad tonfisk i Atlanten öster om longitud 45°V och i Medelhavet (EUT L 155, s. 9).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, s. 59).

Överklagande ingett den 21 december 2012 av Ballast Nedam NV av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 27 september 2012 i mål T-361/06, Ballast Nedam mot kommissionen

(Mål C-612/12 P)

(2013/C 71/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Ballast Nedam NV (ombud: A. R. Bosman och E. Oude Elferink, advokaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— helt eller delvis upphäva tribunalens avgörande som angetts i artikeldelen i den överklagade domen,

— för det fall förstahandsyrkandet bifalls,

— helt eller delvis bifalla Ballast Nedams yrkanden i första instans,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Ballast Nedam har anfört två grunder till stöd för överklagandet.

I den första grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 27.1 i förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ och åsidosatte klagandens rätt till försvar genom att tribunalen inte (till viss del) ogiltigförklarade kommissionens beslut ⁽²⁾ i den del detta beslut riktades till Ballast Nedam. Tribunalen beaktade inte att meddelandet om invändningar av den 18 oktober 2004 i detta ärende inte uppfyllde de krav som ställs i unionsrätten på ett sådant meddelande.

Till stöd för detta påstående har Ballast Nedam gjort gällande att tribunalen i den överklagade domen endast slog fast att meddelandet om invändningar på en väsentlig punkt var oklart, men därav inte drog slutsatsen att kommissionen åsidosatt klagandens rätt till försvar.

Vidare anser klaganden att tribunalen felaktigt konstaterat att kommissionen i meddelandet om invändningar anfört tillräckliga uppgifter för att kunna avgöra på vilka faktiska omständigheter och förhållanden som kommissionen grundade sin bedömning att det förelåg en överträdelse, samt att det entydigt

angetts vilka företag som kunde förvänta sig böter. I den del detta konstaterande rör Ballast Nedam grundar sig detta konstaterande på en felaktig tolkning av domstolens praxis angående de krav som ska ställas på innehållet i ett meddelande om invändningar. Härvid är det av betydelse att dotterbolaget, vars överträdelser Ballast Nedam gjorts ansvarigt för, inte nämndes i meddelandet om att invändningar.

Vidare har Ballast Nedam kritiserat tribunalens konstaterande att detta bolag med anledning av meddelandet om invändningar inte kunde vara ovetande om att det i egenskap av moderbolag för Ballast Nedam Grond en Wegen B.V. (nedan kallat BN Grond en Wegen) skulle anses som mottagare av kommissionens slutliga beslut. Härigenom har tribunalen bland annat åsidosatt räckvidden av domstolens praxis, av vilken det framgår att det i ett meddelande om invändningar ska anges i vilken egenskap som företagen görs ansvariga för de påstådda omständigheterna.

Slutligen beaktade tribunalen, vid dess prövning av huruvida kommissionen iakttagit klagandens rätt till försvar, felaktigt påståenden om åtgärder som Ballast Nedam vidtagit med anledning av meddelandet om invändningar.

I den andra grunden har Ballast Nedam gjort gällande att tribunalen åsidosatte unionsrätten genom en felaktig tillämpning av den grundläggande princip som gäller beträffande när ett moderbolag ska göras ansvarigt för överträdelser av kartellförbudet. Enligt Ballast Nedam gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den konstaterade att kommissionen kunde göra klaganden ansvarig för en överträdelse av artikel 81 EG, trots att denna överträdelse inte fastställts av kommissionen.

Till stöd för denna grund har Ballast Nedam åberopat tribunalens dom av den 24 mars 2011 i mål T-382/06 (REU 2011, s. II-1157) i vilken det slogs fast att ett moderbolags ansvar inte kan gå utöver vad som läggs dotterbolaget till last på grund av överträdelser av kartellförbudet. Av detta följer att moderbolaget inte kan anses ha gjort sig skyldig till en överträdelse i den mån och i den utsträckning som kommissionen inte har fastställt överträdelsen.

Ballast Nedam har härvid vidare anfört att kommissionens utrymme för skönsrättslig bedömning vid beslutet av vilka enheter inom ett företag som kan göras ansvariga för ett åsidosättande av kartellförbudet, inte är så omfattande att den kan göra ett moderbolag ansvarigt för en överträdelse som inte har fastställts.

Vidare har Ballast Nedam åberopat den omständigheten att tribunalen beaktade att klaganden inte motbevisat presumtionen att detta bolag utövat ett bestämmandeinflytande över BN

Grond en Wegen beteende på marknaden. Denna omständighet hänger samman med åsidosättandet av klagandens rätt till försvar och är dessutom enligt klaganden i rättsligt hänseende inte relevant.

⁽¹⁾ Verordnung (EG) Nr. 1/2003 des Rates vom 16. Dezember 2002 zur Durchführung der in den Artikeln 81 und 82 des Vertrags niedergelegten Wettbewerbsregeln (ABl. 2003 L 1, S. 1).

⁽²⁾ Entscheidung K(2006) 4090 der Kommission vom 13. September 2006 in einem Verfahren gemäß Artikel 81 [EG] (Sache COMP/38.456 — Bitumen — NL).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 2 januari 2013 — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières mot Humeau Beaupreau SAS

(Mål C-2/13)

(2013/C 71/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Motpart: Humeau Beaupreau SAS

Tolkningsfråga

Vid tillverkning av skor, utgör formning av bakkappan i en överdel och utjämning av denna överdel och yttersulan, innan dessa sätts ihop, "sammansättningsförfaranden" eller "ytterligare bearbetning som färdiga produkter" i den mening som avses i punkt VII i de förklarande anmärkningarna till den allmänna tolkningsregeln 2 a till det harmoniserade systemet?